

ת"פ 10823/06/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 10823-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס
נגד
פלוני הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ששי גז ועו"ד שחר ליס

גזר דין

כללי

1. לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973, תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

2. האירועים בהם הורשע הנאשם התרחשו ביום 4.3.2017 על רקע יחסים מעורערים בין הנאשם למתלוננת שהיתה אשתו ובנוכחותו של בנם הפעוט.

3. הנאשם הודה בתחילת הדרך בשימוש עצמי בסמים וניהל את המשפט לאור טענתו כי לא השתמש באלימות כלפי המתלוננת.

4. האלימות בה הורשע הנאשם מתוארת כך בכתב האישום: "המתלוננת ביקשה מהנאשם להוריד את קולו, בתגובה תקף אותה בכך שתפס את כף ידה בחוזקה ודחף אותה לאחור. המאשימה ציינה כי כתוצאה מהאמור לעיל נגרמה למתלוננת חבלה בדמות נפיחות בשורש כף היד וחשד לשבר.

תסקיר שירות המבחן

5. לאחר הרשעתו הופנה הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא אדם בן 39, גרוש ואב לילד בן 4. הוא עובד כמנהל מחלקה בחברת תקשורת ומתגורר עם בת זוגו הנוכחית ברמת גן.

6. השירות ציין כי הנאשם התקשה להסתגל למסגרות חינוכיות עבר מספר מסגרות, לבסוף הצליח להשלים בגרות מלאה באופן אקסטרני. הוא שירת שירות צבאי מלא כלוחם. לאחר שחרורו עבד בתחום האבטחה ובהמשך השתלב כנציג מכירות בחברת תקשורת.

7. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי היחסים בינו לבין גרושתו התדרדרו זמן לא רב לאחר נישואיהם. הוא טען כי חווה אלימות כלכלית. הנאשם הכחיש כי השתמש באלימות פיזית כלפי גרושתו, אך אישר כי לעיתים נהג באלימות מילולית. הנאשם ציין כי היום הקשרים ביניהם קורקטיים ומצומצמים סביב הטיפול בבנם המשותף.

8. הנאשם מסר כי החל להשתמש בקנביס בגיל 21. הנאשם טען כי צרך את הסם באופן מבוקר לצורך הנאה ורגיעה. הנאשם מסר כי מזה כשנתיים נמנע משימוש בסמים. בדיקות השתן שנערכו לו נמצאו נקיות מסמים.

9. המתלוננת מסרה לקצינת המבחן כי במהלך נישואיהם התגלעו ביניהם סכסוכים רבים בעיקר על רקע שימוש בסמים של הנאשם ולעיתים על רקע כלכלי. המתלוננת טענה כי ויכוח בנושא כלכלי אשר התלהט הגיע לאלימות פיזית מצד הנאשם. המתלוננת ציינה כי כיום הקשר בינה לבין הנאשם מתמקד בטיפול בבנם. היא ציינה כי קיים צו הרחקה הדדי ביניהם וכי היא לא חוששת מפניו.

10. השירות התרשם כי היותו של הנאשם בן להורים גרושים גרמה לו לקשיים להתמודד עם גבולות וסמכות. השירות התרשם כי פערים ביכולת הכלכלית של כל אחד מבני הזוג, השפיעו על טיב הקשר בין הנאשם לגרושתו. הקשר לא התאפיין באמון, הדדיות ושיתופיות, כאשר כל אחד מבני הזוג התקשה לקחת אחריות על חלקו הבעייתי בקשר.

11. הנאשם הציג לקצינת המבחן אישור ממעבידו לפיו הרשעתו תפגע בתעסוקתו כמנהל מחלקה מאחר והחברה עוסקת בפרויקטים מול משרד הביטחון וגופים ממשלתיים הדורשים סיווג בטחוני. לאור הדברים שצוינו לעיל המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם, להעמידו במבחן למשך שנה ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים

12. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לקבל את המלצות שירות המבחן. היא טענה כי אין באמור בתסקיר כדי להצביע על נזק חמור שעלול להיגרם לנאשם אם הרשעתו תישאר על כנה. התובעת ציינה כי הנאשם הורשע בשני אישומים, בין האישומים פער זמנים של כשבוע. המדינה ציינה כי פגיעה בידה של המתלוננת שהיא רופאת שיניים הינה חמורה במיוחד, ב"כ המדינה הוסיפה כי גם האיום התייחס לפגיעה בדיה וברגליה של המתלוננת.

13. המדינה גם ראתה חומרה בביצוע המעשים באישום הראשון בנוכחות בנם התינוק של בני הזוג ואמירות בוטות שנאמרו כלפי התינוק. המדינה ציינה כי הנאשם פגע בערך המוגן של שמירה על שלמות גופה ושלמות נפשה של

המתלוננת. התובעת ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל 18 חודשי מאסר ועונש מאסר קצר בגין האישום השני.

14. בסיכומי של דבר תוך התחשבות בעברו הנקי והתסקיר בעניינו, ביקשה המדינה להטיל על הנאשם תשעה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכן לפסוק פיצויים למתלוננת.

15. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצות שירות המבחן, לבטל את ההרשעה ולהסתפק בצו מבחן וצו של"צ. ב"כ הנאשם ציין כי מרשו הוא אדם ללא כל עבר פלילי וכי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

16. ב"כ הנאשם ציין כי לא מקובל לבחון את המסמכים שהוצגו בפני שירות המבחן לצורך גיבוש המלצתם. ב"כ הנאשם ביקש לסמוך על ניסיונו המקצועי של השירות ולקבל את ההמלצות שגובשו בכבוד ראש.

17. לגופו של ענין, טען הסניגור כי המתלוננת התגרתה בנאשם והביאה אותו לאבד עשתונות. הנאשם הביע חרטה על הדברים הבוטלים שאמר במהלך הוויכוח. הסניגור ציין כי האלימות בה הורשע הנאשם היא ברף התחתון של אלימות, אחיזה ביד, והוסיף כי גם המתלוננת ציינה כי לפני אירוע זה הנאשם מעולם לא הפעיל אלימות פיזית נגדה.

הערך המוגן

18. הנאשם פגע בערך של שמירה על שלמות גופו ושלוות נפשו של הזולת וכן בערך של מניעת השימוש בסמים מסוכנים.

סוגית ביטול הרשעה

19. למרות האמור בתסקיר שירות המבחן, הגעתי לידי מסקנה כי אין הצדקה לביטול ההרשעה בתיק זה.

הכלל במשפט הפלילי הוא כי מי שנקבע לגביו שביצע עבירה פלילית הוא מורשע באותה עבירה. במקרה זה לא מצאתי כי התסקיר מצביע על פגיעה משמעותית במקום עבודתו של הנאשם אם ההרשעה תישאר על כנה.

20. הנאשם עובד בחברת תקשורת. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הציג מכתב ממעבידו לפיו ההרשעה בתיק זה עלולה לפגוע בסיווג הביטחוני ולצמצם את יכולתו לטפל בחוזים עם גורמים ביטחוניים.

21. אין שום סיבה שהרשעה בתיק זה תפגע בסיווג הביטחוני של הנאשם. אם הנאשם היה מכחיש השימוש בסמים, ההכחשה יכלה במידת מה להשפיע על הסיווג הביטחוני. אולם, במקרה זה הנאשם לקח אחריות לעניין השימוש בסמים ועל כן אין כל חשש לפגיעה בסיווג הביטחוני.

22. לאלה יש להוסיף כי לא הוצג לא בפניי ולא בפני קצינת המבחן, מה היקף ההתקשרות עם גורמים בטחוניים ומה מעורבותו של הנאשם בהתקשרויות אלה עובר להרשעתו.

העונש ההולם

23. העונש ההולם בתיק זה נע ממאסר מותנה ל 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

24. הנאשם הוא אדם נעדר הרשעות קודמות. האלימות שהפנה כלפי המתלוננת היא ברף נמוך. כפי שמסרה המתלוננת - הדברים פורטו בסעיף 74 להכרעת הדין - למתלוננת לא נגרם שבר או סדק אלא קרע ברצועה.

25. כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם הפסיק להשתמש בסמים. בדיקות הסמים שנערכו לו יצאו נקיות משרידי סם. הנאשם הביע בושה וחרטה על הדברים הלא ראויים שאמר למתלוננת והביע הסכמה להליך שיקומי.

26. נוכח הדברים שצוינו לעיל אני קובע את מתחם העונש ההולם לגבי עבירת התקיפה החבלנית, נע בין מאסר מותנה ל 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. לגבי עבירת האיומים והחזקת סמים לצריכה עצמית - אני קובע את מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה ל 3 חודשי מאסר.

סיכום

27. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אני גוזר על הנאשם בגין העבירה של תקיפה חבלנית - 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שמהותה אלימות כלפי גופו של אדם.

28. בגין העבירות של איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית - אני גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

29. אני נותן צו מבחן למשך 12 חודשים. העתק יועבר לשירות המבחן.

30. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת בסך 1000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.12.2020 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שימסרו ע"י מדור תביעות.

31. הסמים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"א, 03 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.